
INFORMATOR WYDZIAŁOWY

Wydział Matematyki i Informatyki UAM, ul. Umultowska 87, 61-614 Poznań

luty 2010

W dniu 5.01.2010 odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgra Dariusza Pączki z Uniwersytetu Szczecińskiego. Tytuł rozprawy brzmiał: „Nonsmooth integral functionals and partial differential equations in Orlicz and Orlicz-Sobolev spaces”. Jej promotorem był dr hab. Hong Thai Nguyen, profesor Uniwersytetu Szczecińskiego, a recenzentami byli: prof. dr hab. Stanisław Prus (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie) i prof. UAM dr hab. Leszek Skrzypczak (UAM). W wyniku obrony komisja postanowiła wystąpić do rady Wydziału z wnioskiem o nadanie mgrowi Dariuszowi Pączce stopnia naukowego doktora nauk matematycznych w zakresie matematyki.

★ ★ ★ ★ ★

W dniu 29.01.2010 odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr Danuty Borowskiej. Tytuł rozprawy brzmiał: „Własności różnicy Minkowskiego zbiorów wypukłych”. Jej promotorem był prof. UAM dr hab. Ryszard Urbański, a recenzentami byli: prof. dr hab. Maria Moszyńska (Uniwersytet Warszawski) i prof. dr hab. Henryk Hudzik (UAM). W wyniku obrony komisja postanowiła wystąpić do rady Wydziału z wnioskiem o nadanie mgr Danucie Borowskiej stopnia naukowego doktora nauk matematycznych w zakresie matematyki.

★ ★ ★ ★ ★

Rada Wydziału na posiedzeniu w dniu 5.02.2010 wszczęła postępowanie o nadanie tytułu naukowego prof. UAM drowi hab. Wojciechowi Gajdzie z Zakładu Arytmetycznej Geometrii Algebraicznej. Rada powołała na recenzentów prof. dra hab. Jerzego Browkina (Instytut Matematyczny Polskiej Akademii Nauk w Warszawie) i prof. dra hab. Jerzego Kaczorowskiego (UAM). Jednocześnie – w związku z powołaniem prof. J. Kaczorowskiego na recenzenta – Rada zwolnia go z obowiązków członka komisji w tym postępowaniu.

★ ★ ★ ★ ★

Na tym samym posiedzeniu rada Wydziału powołała komisję w sprawie wszczęcia przewodu habilitacyjnego dra Jerzego Grzybowskiiego z Zakładu Optymalizacji i Sterowania w następującym składzie: prof. dr hab. Jerzy Kąkol (przewodniczący), prof. UAM dr hab. Leszek Skrzypczak (zastępca przewodniczącego) oraz prof. dr hab. Lech Drewnowski, prof. dr hab. Henryk Hudzik, prof. dr hab. Ireneusz Kubiaczyk, prof. UAM dr hab. Andrzej Sołtysiak, prof. UAM dr hab. Ryszard Urbański i prof. UAM dr hab. Witold Wnuk (członkowie).

* * * * *

Rada Wydziału na posiedzeniu w dniu 5.02.2010 wszczęła przewód doktorski mgr Anny Kisiołek. Rada zatwierdziła temat rozprawy doktorskiej, który brzmi „Istnienie i własności asymptotyczne rozwiązań równań różnicowych w przestrzeniach Banacha oraz uniwersalny model skali czasowej i jego zastosowania”. Rada powołała na promotora prof. dra hab. Ireneusza Kubiaczyka z Zakładu Równań Różniczkowych oraz ustaliła następujący zakres egzaminów doktorskich: dyscyplina podstawowa – równania różniczkowe, dyscyplina dodatkowa – historia matematyki oraz język obcy – angielski.

* * * * *

Na tym samym posiedzeniu Rada Wydziału nadała stopień naukowy doktora nauk matematycznych w zakresie matematyki mgr Dariuszowi Pączce.

* * * * *

W dniu 5.02.2010 rada Wydziału nadała też stopień naukowy doktora nauk matematycznych w zakresie matematyki mgr Danucie Borowskiej.

* * * * *

Rada Wydziału zatwierdziła zmianę tytułu rozprawy doktorskiej mgra Adriana Łydki, słuchacza Studium Doktoranckiego przy naszym Wydziale. Nowy temat brzmi: „Formuły dokładne związane z funkcją Möbiusa krzywej eliptycznej”.

* * * * *

W dniu 5.02.2010 odbyło się spotkanie Rady Wydziału z władzami uniwersytetu. W spotkaniu udział wzięli JM Rektor UAM prof. dr hab. Bronisław Marciniak oraz prorektorzy UAM: prof. UAM dr hab. Jacek Guliński,

prof. dr hab. Krzysztof Krasowski, prof. UAM dr hab. Zbigniew Pilarczyk i prof. dr hab. Jacek Witkoś. Na początku spotkania dziekan prof. UAM dr hab. Marek Nawrocki przedstawił informacje o wydziale mówiąc o kadrze naukowej i administracyjnej, o badaniach naukowych, o dydaktyce oraz o osiągnięciach pracowników i studentów. Następnie wywiązała się dyskusja, w której przewijały się następujące problemy: sprawa wentylacji w części naukowej budynków wydziału, amortyzacja i odtwarzanie sprzętu komputerowego, obniżanie kosztów pośrednich na inwestycje, sprawa odpisów od dotacji na kierunki zamawiane, sprawa odpisów z grantów, fundusze na badania własne, problem finansowania szkół wyższych i kwestia finansowego usamodzielniania się wydziałów, sprawa pozyskiwania studentów zagranicznych, problem etatów badawczych dla wybitnych naukowców, kwestia środowiskowych studiów doktoranckich, sprawa oceny realizacji strategii UAM. JM Rektor poinformował o sprawie rewaloryzacji projektu rozbudowy UAM oraz o planach budowy akademików na kampusie Morasko. Dyskusje kontynuowano następnie przy kawie i herbacie w klubie profesorskim.

★ ★ ★ ★ ★

Cytat

Jeśli mówię o zdobyciu samodzielnego stanowiska dla matematyki polskiej, czy raczej w Polsce, w związku z projektem tego pisma [chodzi tu o projekt stworzenia czasopisma, które otrzymało tytuł Fundamenta Mathematicae], to mam na myśli rzecz nierównie poważniejszą: rzeczywistą wydajność Polski co do prac matematycznych. To można uzyskać tylko przez zdobycie u nas takich warunków pracy matematycznej, jakie ma Zachód.

Z. Janiszewski, *O potrzebach matematyki w Polsce*, 1917

★ ★ ★ ★ ★

Senat UAM wyraził zgodę na powołanie, a JM Rektor UAM prof. dr hab. Bronisław Marciniak powołał na naszym wydziale Zakład Przetwarzania Informacji Nieprecyzyjnej oraz Pracownię Systemów Informacyjnych.

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

Z historii ...

Około 100 lat temu, 22.12.1859 roku urodził się w Stuttgarcie Ludwig Otto Hölder (zmarł 29.08.1937 w Lipsku). Studiował w Stuttgarcie, Berlinie i Tybindze. Doktoryzował się (Doctor of Science) w roku 1882 na podstawie pracy „Beiträge zur Potentialtheorie”, w której wprowadził pewne warunki na funkcje zwane od tej pory warunkami Höldera. W roku 1884 otrzymał Ph.D. w Getyndze. W tymże roku habilitował się. W roku 1889 został profesorem nadzwyczajnym najpierw w Getyndze, a potem w Tybindze. W 1896 został – jako następcą H. Minkowskiego – profesorem zwyczajnym w Królewcu. Od roku 1899 był profesorem zwyczajnym na uniwersytecie w Lipsku.

Hölder pracował w niemal wszystkich dziedzinach matematyki. Szczególne miejsce w jego badaniach zajmowała jednak algebra, gdzie wprowadził m.in. pojęcie grupy ilorazowej i udowodnił twierdzenie zwane twierdzeniem Jordana-Höldera. Pracował także w teorii funkcji. Zajmował się też podstawami mechaniki.

R.M.

★ ★ ★ ★ ★

Gościem Zakładu Arytmetycznej Geometrii Algebraicznej był w dniach 12–15.01.2010 prof. Bas Edixhoven (Holandia, Leiden, Uniwersytet w Leiden). Prof. Edixhoven wygłosił w dniu 13.01.2010 wykład pt. „Computational aspects of modular forms and Galois representations”.

★ ★ ★ ★ ★

W dniu 27.01.2010 gościem Zakładu Arytmetycznej Geometrii Algebraicznej był prof. Sławomir Cynk z Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prof. Cynk wygłosił w dniu 27.01.2010 wykład pt. „Rozmaitości Calabi-Yau w charakterystyce dodatniej nie posiadające podniesienia do charakterystyki zero”.

★ ★ ★ ★ ★

W miesiącu styczniu br. odbyły się następujące wyjazdy naukowe pracowników wydziału:

- 1.01–31.05.2010 – prof. dr hab. Andrzej Ruciński, USA, Atlanta, Emory University – wykłady i badania naukowe,
- 1.01–31.05.2010 – dr Edyta Szymańska, USA, Atlanta, Georgia Institute of Technology – staż naukowy, współpraca naukowa z grupą teoretyczną w School of Computer Science,
- 9.01–9.05.2010 – prof. dr hab. Mieczysław Mastyło, USA, Boca Raton, Florida Atlantic University – badania naukowe, wykłady,
- 10–31.01.2010 – prof. dr hab. Wacław Marzantowicz, Meksyk, Mexico, Instituto de Matemáticas UNAM – staż naukowy, wykłady,
- 16.01–5.02.2010 – prof. dr hab. Tomasz Łuczak, Japonia, Sendai, Tohoku University – wykłady i udział w konferencji *The First CREST-SBM International Conference “Random Media”*,
- 21–24.01.2010 – mgr Justyna Walkowska, Hiszpania, Walencja – konferencja *ICAART 2010*,
- 23–29.01.2010 – mgr Krzysztof Krzywdziński, Czechy, Špindlerův Mlýn, Academy of Sciences of the Czech Republic, Institute of Computer Science – konferencja *SOFSEM 2010*,
- 29.01–8.02.2010 – dr Tomasz Obreński, Indie, Bombaj – *Global Wordnet Conference 2010*,
- 29.01–4.02.2010 – prof. dr hab. Zygmunt Vetulani, Indie, Bombaj – *Global Wordnet Conference 2010*.

★ ★ ★ ★ ★

STOI NA STACJI LOKOMOTYWA ...¹

Stoi na stacji lokomotywa,
Z XVII wieku przybywa.
Stoi i sapie, dyszy i dmucha,
Matematyka z jej brzucha bucha:
Buch – jak gorąco!
Uch – jak gorąco!
Puff – jak gorąco!
Uff – jak gorąco!
Wagony do niej podoczepiali
Wielkie i ciężkie, z żelaza, stali.
A w każdym wagonie siedzi myśliciel –
Matematyki wyższej wielbiciel!
W pierwszym Kartezjusz, co nie jadł śniadania,
Algebraiczne bada równania.
I wpadł na pomysł ten Francuz bystry:
Pierwiastek nie musi być rzeczywisty!
Gdy jechał dalej w dal zapatrzony
Pierwiastek odkrył nowy – bo urojony.
A w drugim Neper, co podziwia okolice
I spisuje całe logarytmów tablice.
A w trzecim Galileusz – fan Kopernika,
Którego zajmowała nowa dynamika.
I jadąc tak przez lasy i pola
Odkrył, że torem pocisku jest parabola.
W kolejnym Kepler zmęczony podróżą –
Bo zwykle podróże bardzo go nużą.
Najchętniej zamieszkałby gdzieś między gwiazdami
I badał jaką siłą rusza planetami.
Dalej Cavalieri Bonaventura,
Dla którego ważna była geometryczna figura.

¹Zamieszczony tu wiersz powstał w ramach zajęć z historii matematyki prowadzonych przez panią dr Izabelę Bondecką-Krzykowską. Publikujemy go tu za łaskawą zgodą Autorki, pani Joanny Rykowskiej.

Jak obliczać ich pola? – tu wpadł w zadumę.
A może je traktować jak wąskich pasków sumę?!
W szóstym wagonie John Wallis gości
Tworząc „Arytmetykę nieskończoności”.
Lecz tak szybko pisał, że się pomylił
I zwykłą ósemkę za mocno przechylił.
Tak powstał symbol – dziś dobrze znany
A przez studentów wręcz uwielbiany!
W następnym Francuz Fermat podróżuje
I coś z liczbami pierwszymi sprytnie kombinuje.
Czytając Diofanta „Arytmetykę”
Przyjął niezwykle zabawną taktykę:
Zamiast notować porządnie, jak przystało,
Pisał na marginesach, gdzie miejsca tak mało!
W kolejnym Pascal, co zachodził w głowę:
Jak sześcioboki wpisywać w stożkowe?
Gdy mu się udało – to stworzył twierdzenia,
Z których korzystają nowe pokolenia!
Dziewiąty wagon przypadł Huygensowi -
Akademii Nauk pierwszemu prezesowi.
Z „matematyczną nadzieją” liczył możliwości
I stworzył dzieło „O rachubach w grze w kości”.
A dalej Pan Newton, co w świecie zasłynął
Tym, że zwykły dwumian tak ładnie rozwinął.
Liczył całki, różniczki – lecz ciągle się smucił
Bo cały czas z Leibnizem sprzeczał się i kłócił.
A Leibniz siedział za nim, w wagonie na końcu.
Beztrosko, przez szybę wygrzewał się w słońcu
I nagle wziął kartkę i tak „od niechcienia”
Stworzył nowy symbol dla całki, mnożenia
A potem dla różniczki, dzielenia, równości
I myślał – a niech Newton teraz mi zazdrości!
Nagle – gwizd!
Nagle – świst!
Para – buch!
Koła – w ruch!

Lokomotywa szarpnęła wagony
I dalej chce jechać w nieznane nam strony!
I dudni, łomoce, i pędzi, i stuka
Bo w matematyce nowych dróg szuka!
A skądże to, jakże to, czemu tak gna?
A co to to, co to to, kto to tak pcha?
To matematycy wprawili ją w ruch
Z filozofami pracując za dwóch!
I pchają ją razem i w zimie i w lecie
Pędząc przez siedemnaste stulecie!
I gnają, i pchają, i pociąg się toczy...
Czym osiemnasty wiek nas zaskoczy?

Joanna Rykowska

Opracowanie Informatora: Roman Murawski (rmur@amu.edu.pl)

<http://web.wmi.amu.edu.pl>